

O duminică fericită

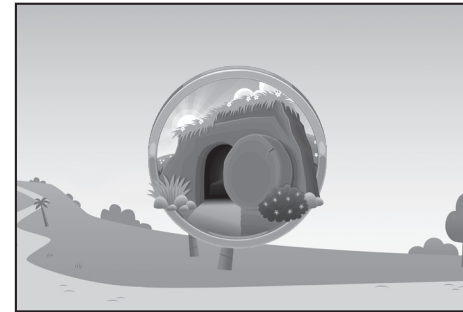

O duminică fericită

Mormântul gol

Marcu 16:1-4; Matei 28:5-8;

Ioan 20:3-10; Luca 24:1-12; Luca 24:36-49

Duminică dimineața, câteva femei s-au dus să îmbălsămeze cu mirodenii de îngropare trupul lui Isus. Ele știau că o piatră mare acoperea intrarea mormântului și se întrebau cum o vor da la o parte.

Când au ajuns, piatra fusese deja dată la o parte, trupul lui Isus dispăruse și în mormânt erau niște îngerii!
„Isus este viu!” au spus îngerii. „Mergeți și spuneți asta ucenicilor Săi!”

Femeile le-au spus ucenicilor. Petru împreună cu Ioan au alergat la mormânt să vadă cu ochii lor. N-au găsit decât hainele cu care Isus fusese îngropat. Au plecat acasă nedumeriți.

Mai târziu, ucenicii s-au adunat împreună în aceeași cameră. Vorbeau despre cele întâmplate, când Isus li s-a arătat. S-au înspăimântat. Au crezut că este o fantomă.

„Nu vă temeți”, a spus Isus. „Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele. Eu sunt! Atingeți-Mă! Haideți! Nu puteți atinge o fantomă. Și fantomele nu mănâncă, iar Mie chiar Îmi este foame.”

Așa că a mâncat niște pește. Apoi le-a explicat: „În Scripturi este scris că Mesia trebuia să sufere și să moară, iar apoi să învie dintre cei morți.”

„Acum spuneți lumii ce ați văzut. Să știe toți că, dacă se întorc la Dumnezeu, păcatele le vor fi iertate. Acest lucru e posibil datorită a ceea ce am făcut Eu.”

